

László Hortobágyi
Szánalom és megváltás
1978

(jelige: A minden-megváltás tana

Lubac és Rahner tanítása, hogy a természetfölötti egy lényeges „alkatrésze” az emberi természetnek. Ez az elmélet megengedi a következtetést a mindenmegváltás, azaz minden ember megváltottságának a tanára. A svájci Hans Urs von Balthasar még további indokokat szállított ehhez. Azt mondja: az Úristen végtelen jósága nem engedheti meg, hogy az emberek örök kárhozatra jussanak! Azt gondolja, hogy az örök kárhozat a jóságos Isten szeretet-tervének megfeneklését jelentené és az Isten kudarca lenne. A pokol – talán – létezik, de minden valószínűség szerint: üres! Von Balthasar rámutatott arra, hogy az ő „minden lény megmentésének” tanával jobb társadalom jönne létre....)

Kisváros, közepes méretű későgót templom, festett, igazi színes ólomüveg ablakokkal.

Két fiatal orgonaépítő matat a karzaton Pap Bácsi társaságában.

Késő őszi, benn melegebb mint odakint.

Karzatra eső utolsó nagy - alul is nyitható - ólomüvegablak egyméteres mélyedésében hatalmas legyek négy-öt vödörnyi zizegő kitinváz hekatombái, miközben további százezer tapad vergődve az ablaknak őszi utolsó melegét sugárzó szivárványfelületére.

Pap Bácsi nézi forgatagot, szeme mint hóba pisált két lyuk.

Nem mormol szánalomimát isten eme teremtményeinek nyomorúságos vergődése láttán, koherenciája a világrendjével és az evolúcióval kétségtelen.

Ami elmúlik, az elmúlik.

Ablakot nem nyit - *euthanázia* - viszont lila klepetusban megáldja orgonát és két építőjét a mindenkit megváltás nemes és keresztényi eszméjének a nevében.

Késő őszi van.

Hortobágyinak Látászó 1978, www.guo.hu, és a "Puppies & Kittens of Budavár" website levelező tagja